

Ivanjci, toda brez vspeha. Potolazili so nekatere imenovanih občin, da dobe pečate s slovenskim napisom, kadar bodo sedanji samonemški obrabljeni in se bodo morali novi nakupiti. Toda za pošne urade Radinci in Ivanjci n. pr. so se nakupili novi pečati, a zopet s samonemškim napisom, čeprav v Radencih ni niti 20, v Ivanjcih niti pet Nemcev.

Podpisani vprašajo zaradi tega g. trgovskega ministra: Iz kakšnih vzrokov noče c. kr. trgovsko ministerstvo ugoditi opravičenim željam slovenskega ljudstva glede pečatov in napisov pri c. kr. pošnih uradih?

Iz kozjanskega okraja. (Slovenščina). Odkar je kozjanski okraj v slovenskih rokah, se je narodna zavest močno vzbudila. Posebno še, ko je marljivo katoliško društvo začelo na vse kraje plodono delovati. Marsikateri slovenski napis ali dvojezični pošni ali občinski pečat je zagledal beli dan! Čudimo se pa nekaterim, ki se še ne zavedajo dosti svoje narodnosti na slovenskih tleh. Da n. pr. Podčetrtak nima dvojezičnega pečata, temu se ne čudimo, komur so tamošnje razmere znane, a da imajo zavedni in ponosni Šentpetranci samo nemški pošni pečat, je nekaj izvanrednega.

Nekateri se hudujejo nad kozjansko sodnijo radi večkratnih nemških dopisov in še zraven večasi na nemški pečat, posebno v zapuščinskih zadevah. Da bo pa sodnija slovenski dopisovala, morajo pred vsem občine slovenski uradovati s sodnijo, a ne nemški, kakor še žalibog nekatere storijo. Da navedem le nekatere. Planinska vas se šopiri s svojo nemščino, ker ima baje v Planinskem trgu tajnika, ki slovenščini ni naklonjen. Zagorje naj odločno uraduje s sodnijo in glavarstvom le slovenski. Prevorje je bilo že enkrat v tem listu omenjeno. Odkar ima mladega občinskega predstojnika ter v Lesični baje tajnika, povzdiguje nemščina oholo svojo glavo v uradovanju. Celo naslovi na bližnje občine so nemški in mesto lepega slovenskega pečata se nahaja večkrat nemški.

Drensko rebro, akoravno je v pilštanski župniji, se ne more otresti popolnoma nemškega uradovanja. Trg Pilštanj je zdaj v drugih rokah, zato zdaj bolj odločno slovenski uraduje. Kaj naj rečemo o hribski občini pri Kozjem — Veternik, ki ima nemški pečat in nemško uradovanje, ko pa baje nobenega Nemca v občini ni. Tukaj bi imel neki gospod v Kozjem veliko zaslugo, ko bi to občino spreobrnil. Občina Križe ima neki tudi veliki križ s slovenščino, ker ne mara veliko za njo.

So še nekatere občine, o katerih bi se še dalo kaj govoriti, pa naj to zadostuje. Možje, zdramite in ne zaničajte svojega materne jezika. »Slov. Gosp.« je v 15. številki dokazal, da Slovenci nazadujemo, naj to ne velja o našem okraju. Mi hočemo na celi bojni črti napredovati nevstrašljivo!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Poslancu dr. Ploju so liberalci šmarškega okraja na željo kranjskih liberalcev izrekli zadnjo nedeljo nezaupnico, zato ker je dosegel, da so kranjski liberalni poslanci morali izstopiti iz hrvatsko-slovenskega kluba, ker se niso hoteli poboljšati. Poslancu dr. Ploju ta nezaupnica pač ne bo delala nobene preglavice, in če bi bil v nedeljo v Šmarju pri zborovanjih, bil bi celo ponosen, da mu tako ljudje ne zaupajo. Katoliški narodni volilci, ki so dr. Ploja volili in ki so zanj pri volitvi agitirali, dočim so liberalci že takrat nasprotovali njegovi kandidaturi, pa se veselijo vspeha dr. Ploja.

Iz državnega zbora. Začetkoma današnje seje (23. aprila) strastni napadi med krščanskim socijalcem Wohlmaierjem in nemškim narodnjakom Völkonom. Koncem seje protestiral opat Treuenfels proti novim napadom vsenemških prusakov v interpelacijah,

v katerih zasmehujejo brezmadežno spočetje D. M. in druge verske resnice katol. cerkve. Novi napadi od P. L. Hov na nadvojvodo Franc Ferdinanda in habsburško hišo.

Iz šole. Nadučitelj je postal v Trbonju pri Marenbergu ondotni šolski vodja g. Martin Regoršek. Stalni so postali: pri Sv. Marjeti niže Ptuja ondotni učitelj g. Ludovik Šjanec, pri Sv. Bolfenku pri Ptujju učitelj g. Drag. Korošec, v Marenbergu g. Otmar Herbst iz Kajnaha, pri Sv. Vidu niže Ptuja učitelja g. Rud. Kocmut iz Zibike in g. Ivan Klenovšek iz Jarenine, pri Sv. Križu pri Mariboru g. Ivan Robnik, pri Vel. Nedelji g. Jakob Preindl iz Hoč, pri Sv. Petru nad Laškim učiteljica gdč. Ana Hrovatin iz Dobja, v Št. Ilju v Slov. gor. gdč. Helena Raunicher, v Jarenini ondotna suplentinja gdč. Ana Vauda, v Polzeli gdč. Franja Gonsé, v Št. Jurju ob Taboru gdč. Marija Stupan, v Prihovi gdč. Helena Dolenc, v Stranicaah gdč. Antonija Vajenčič. — V stalni pokoj je šla učiteljica v Marenbergu gdč. Mar. Konec.

Z murskega polja. Po polju se kažejo ozimne setve prav lepe. Zemlja za spomladno delo je lepa. Drevje bo malo cvetelo, razun črešenj, ki so že v najlepšem cvetju. Po goricah je trta dobro prezimila, le tuintam se najde kaj očesja premrzjenega; les je zdrav. Treba se je pripravljati na nakup žvepla, da se bo žveplalo, kakor hitro bo na mladikah po štiri, pet listov; tako delo je lani najbolj pomagalo. — Živina ima dobro ceno, zrnje pa ne. Kilo pšenice velja 7 kr. in četrtinko. Je še dosti pšenice na prodaj. — Ljudje se pridno poprijemajo cepljenja trt.

Vitanje. Čudna vremena imamo letos. Dasi smo visoko v Pohorju, vendar je zrak nenavadno spremenljiv. Letos smo imeli že rudeč sneg na Pohorju. Deževalo je blato. Grmelo in treskalo je že tudi marcija kakor poleti. V torek, t. j. 16. aprila je hobnelo v zraku okolo poldne, kakor bi se hribje podirali. Sem čez Kozjek so se pridrveli črni oblaki in nastala je strašna nevihta. Usulo se je ledeno zrnje in kmalu so bile gore s točo pobeljene. Kako uro nato je jelo silno deževati, malodane, da niso zopet naše rečice prestopile svoje struge. Okolo starih je jel pa kapati sneg, ki še zdaj pokriva Rakovške planine. V enem dnevu smo torej imeli prijazno spomlad, viharno poletje, deževno jesen in snežno zimo. Stari možje ne pomnijo kaj takega. Ljudstvo pa se čudi, češ, kaj je temu vzrok?

Sv. Štefan na Žusnu. Dne 16. t. m. popoldan je pri Sv. Štefanu s strašnim bliskom in gromenjem bila toča in naliv dežja, zvečer pa je sipal sneg. Strela je udarila v hišno z opeko krito poslopje posestnika J. Pevca, bližnjega soseda naše ljudske šole. Je popolnoma porušila dimnik, potrupala strešno opeko, poškodovala kuhinjski obok, okraspala strop v dveh sobah, osmodila na steni viseče podobe, zdrobila v kotu pred podobo Križanega stoječo posodico, dokler si ni napravila pota skoz močen zid v zemljo. Božjemu varstvu se je zahvaliti, da je ostala pridna gospodinja, ki je med svi-gajočo streljo sama bila v hiši pri mizi, popolnoma nepoškodovana, in da se poslopje ni vnelo; sicer bi pri tolikem viharju cela vas bila v nevarnosti. Tukaj in še v nekaterih drugih krajih se zvoni v vseh cerkvah ob 7. uri zvečer v resnoben spomin, da po-božno molimo in srčno prosimo ljubega Boga, naj nas po priprošnji prebl. Device Marije in Sv. Florjana varuje večnega in časnega ognja, kakor drugih dušnih in telesnih nesreč.

Požar je uničil v noči od 17. na 18. aprila grad Brunsee pri Cmureku. Udarila je strela ter ga užgala. Škoda je ogromna. Bil je lastnina konservativnega grofa Luchessi-Palli della Grazzia. Pač škoda je za krasno stavbo.

Vrli mladenič. Pišejo nam: Pri mlinarju A. Rupp-u v Arnovžu je v službi šentiljski rojak ter sošolec sedanjih domo-

ljubnih mladeničev šentiljskih, Fr. Marko, kateri je tudi naročnik našega lista. Ko je gospodar zvedel, v kakšnem duhu je pisan, je temu naročniku ta list takoj prepovedal. Pa kako jo je skupil. »Rajše grem od Vas, kakor da bi ne smel »Gospodarja« brati.« To je značaj! Mladeniči slovenski, posebno Vi rojaki omenjenega, prebirajte radi tega našega neustrašenega branitelja ter glejte, da še vsak po jednega novega naročnika pridobi! Ti pa, vrli rojak naš, stoj tudi z naprej trdno pod našim praporom!

Branislav.

Od Sv. Križa na murskem polju se nam piše: Dne 14. t. m. je imela kmetijska zadruga svoje občeno zborovanje, h kateremu je bil tudi povabljen g. dr. Rozina, da bi nas nekaj o združnem življenju podučil, in res g. dr. Rozina se je potrudil k nam priti, in ko predsednik pozdravi mnogostevilne zborovalce, da besedo g. dr. Rozini, kateri potem z jedernatimi besedami razlaga koristi zadrug in ob ednem nas spodbuja k vstrajni stanovitnosti pri združnem življenju, in nam je dokazoval, kako po Angleškem, Francozkem in Nemškem dobro shajajo, ker so večidel vsi pristopili k raznim zadrugam, in po obšir-nem končnem govoru se mu je predsednik zahvalil za njegov presrčen govor. Bog vam plati! Potem se je začelo posvetovanje zaradi mostne velike vage in se je sklenilo, da bi to reč prevzeli občinski županje v svojo skrb, ravno tak tudi prošnja za živinski sejem, in ko pride na vrsto posvetovanje zaradi združne mlekarnice, se je ednoglasno sklenilo, da je za povzdigo gospodarstva oziroma živinoreje potrebno, da se ustanovi združna mlekarna. Na to se je izvolil za vsako občino eden zaupni zadržnik, kateri naj po svoji občini popiše, koliko bode kateri zadržnik zmožen dajati mleka v združno mlekarno, in kakor se že sliši, se obeta dovolj mleka. Želeti pa bi bilo, da tisti, kateri nameravajo kdaj pristopiti k zadrugi, naj se zdaj pravočasno oglasijo k pristopu, da se potem določi, kaka sprava se naroči za izdelovanje sira in surovega masla. V pouk smo že lani dali enega fanta, kateri se je izučil v izdelovanju sira na združniške stroške, ne pa na stroške enega zadržnika, kakor je to nek dopisnik v zadnji številki »Domoljuba« objavil. Vsem zadržnikom bodi tudi znano, da so še razun našega preč. g. župnika Josipa Weixla pristopili tudi mil. stolni dekan gosp. dr. Ivan Križanič kot ud naše kmetijske zadruge, za kar njima bodi na tem mestu izrečena presrčna zahvala.

Grozen čin. Iz Majšperga nam pišejo: Pred letom zginila je naenkrat tukaj 11letna deklica, hči Franca Bratuša, viničarja v Majšperski župniji; nikdo ni vedel kam. Med tem najdejo mrtvo neko neznano deklico blizu Spielfelda; oče Bratuša pelje se tje in trdi, da je ista deklica njegova hči. Nikdo se pri nas ni več zmenil za dekle. Preteklo nedeljo vidimo naenkrat Bratuša uklenjenega. Tekom leta se je namreč dokazalo, da ona deklica pri Spielfeldu ni bila njegova hči. Kam pa bi njegovo dekle izginilo? Stvar je postala sumljiva, prijeli so očeta in sedaj je ta priznal strašni čin, ki ga je dovršil lani. On, oče, je svojo hči, 11letno dekle, sam umoril. Priznal je pred pričami po daljšem času, da je dekle zadavil, potem pa razkosal (kakor pravi, na 10 koscev) in posamezne kose sežgal; kosti, da bi prej zgorele, je baje stolkel, lase pa razrezal in raztrosil nekje. Nazadnje je trdil, da mu je pomagala pri tem strahovitem delu njegova žena, ki pa ni hotela tega priznati. Nadalje bode se vsa stvar pojasnila iz preiskave. Mož in žena sta seveda pod ključem. Omenim še to, da se je on precej ogibal cerkve in — spovednice. Skoraj neverjetno, da zamore očetovsko srce kaj takega storiti!

Nova šola. V Grušovi pri Mariboru se ustanovi ednorazredna ljudska šola v II. plač. razredu.

Dr. Anton Vilimek, med. univ. se je naselil pri Sv. Trojici v Slov. gor. v hiši

št. 51 (pri g. Tosnigarju). Ordinacija tudi za zobozdravniška opravila. Novi zdravnik je Slovan.

Romarski vlak k Mariji Pomagaj. Želja mnogih stajerskih Slovencev se bode letos izpolnila. Ob veliki Gospojnici bo vozil poseben romarski vlak v blagodajni kraj Marija Pomagaj na Kranjskem. Vse natančneje se bode še naznanilo.

Poštne novice. Gosp. Fr. Domanjko iz Sv. Križa pri Ljutomeru je imenovan pošt-nim praktikantom v Ptuju.

Blagodušni dar. Č. g. Anton Lajnsič, kaplan v Žalcu in častni občan stanovske občine, je daroval za uboge omenjene občine 50 kron. Za ta blagodušni dar se mu občinski odbor v imenu ubogih najsrčneje zahvaljuje.

Duhovniške vesti. Župnijo Sv. Petra v Sav. dolini je dobil č. g. Pavel Horvat, župnik na Kozjaku, Artiče č. g. Jos. Potovšek, nemški pridigar v Celju, provizor pri Sv. Mariji na Vurbergu je postal č. g. Jos. Gunđer, kapelan v Gornji Radgoni, kapelan v Št. Juriju v Slov. goricah je postal č. g. Jos. Somrek, v Gornji Poljskavi č. g. Jos. Sigl iz Sv. Petra pri Mariboru, v Čadramu č. g. Ivan Ivanc iz Slivnice pri Celju, č. g. Matjaš Zemljč, kapelan v Čadramu je stopil v začasni pokoj.

Od Save. Iz Mozirja je dobil naš najdelavnejši poslanec, g. Žičkar, čudno pisanko. To je bila čisto rudeča razglednica s socialdemokratskim nemškim napisom: »Die Arbeit hoch!« Kaj tacega pač nismo pričakovali iz slovenskega trga! Podpisali so se s polnim imenom ter si nadeli visoke naslove. Tako je podpisan znani »veleposestnik«, Alojz Goričar, ki se je izdal za »predsednika«. Kakšen predsednik? Podpisan je tudi šolski vodja smiheljski, Burdian, katerega so kmetje pri volitvi potisnili čez prag, ko jih je prišel dražiti v gostilno. Podpisan je nadalje mozirski klepar Ignacij Krumpačnik, ki bo odslej samo liberalcem pokrival turne. Podpisan je tudi neki dr. Prisljan. A ne ustrašite se študirane gospoda! On je le kovaški pomočnik! Podpisan je tudi neki visokošolec, Ivan Lončar. Grozno! V resnici pa je le čevljarški pomočnik. Podpisane so tudi druge, širni javnosti neznane osebe. Ali so tudi druga enaka pisma na Žičkarja prihajala iz Mozirja?

Iz Ivnika. Iz delavskih krogov nam poročajo: V soboto dne 20. t. m. se je bila zgodila nesreča v tukajšnjem premogokopu. Nek delavec je šel zjutraj k spovedi. Potem je šel v jamo na delo. V jami se je kos zemlje utrgal in ga pokopal. Proti večeru so ga mrtvega izkopali. Mir njegovi duši, ki je bila pripravljena na pot v večnost! — V Ivniku se je pripetilo, da je bila neka deklica za dne 18. t. m. poklicana na vojaški nabor. Res je prišla, lično opravljena v gornještajerski noši. Pozivnica k vojaškemu naboru ji je drzno zrla izza šopka, katerega si je pripela ob prsa. Cela stvar se je dogodila radi pomote. V krstni knjigi je bila namreč vpisana kot Alojzija, ne pa kot Alojzija.

Iz drugih krajev.

Prestolonaslednikova soproga. Dne 22. t. m. so plemenitasko žene na Dunaju priredile cerkveni obhod. Na čelu krščanskih plemkinj je korakala prestolonaslednikova soproga kneginja Hohenberg, kar vzbuja zopet po vsej Avstriji veliko pozornost, mej vernimi katoliki živo veselje.

Iz angleško-burske vojske. Kako neustrašeni so Burci, povedala nam bo naslednja črtica. Najbolj zvit, najbolj drzen, oni, katerega se Angleži najbolj boje, je general Dewet se svojimi junaki. Sedaj so zvedeli Angleži, da je bil Dewet danes tu, kjer je naklestil Angleže, jutri so že izvedeli, da je kakih 10 ur daleč od one strani, kjer je nadlegoval Angleže, a do živega mu ne morejo. Pri vsem tem pa je Dewet še dobre

volje in brije norce iz ošabnih Angležev, kar razvidijo naši čitatelji iz naslednjega: Nekega dne je prišel v Johannesburg neki mirni mešan, pogovarjal se je prav prijazno z angleškimi vojaki, popraševal prav po prijateljsko vsakega izmed njih, kaj pa dela družina doma, če oče še živi, kaj dela mati, sestra, — plačeval angleškemu vojaku tudi pijačo, napijal jim tudi, da bi srečno premagali one lumparske Burce in jih celo navduševal rekoč: »Le pomislite vrli dečki, koliko morate vi prestati samo radi tega, da bi »civilizirali« one nesramne, divje Burce!...« Potem je prijel dva prijatelja, — angleška vojaka pod pazduho, drugi so se postavili spredaj in zadaj in vsi se lepo sprehajali po ulicah mesta Johannesburga kakor največji prijatelji. Angleži so bili vsi iz sebe in srečni, da so imeli v svoji sredi Burca, ki jim ni sovražen, kakor so jim drugi Burci, temveč jim je najboljši prijatelj. Pri slovesu so ga prosili, naj jim v kratkem kaj sporoči o sebi, naj jim kaj piše v kratkem. Drugi dan v resnici, prejela je angleška vojska v Johannesburgu sledeče pismo: »Hvaležen sem Vam za Vašo prijazno gostoljubnost; kmalu boste slišali moje novice Vi in Vaši vojaki. Hvaležni Dewet.«

Brescija so pretekli teden na ladiji »Messagro« prepeljali v zapore jetnišnice na otoku Ventotene. Na ladiji so častniki Brescija marsikaj izpraševali. Bresci je izjavil, da svojega dejanja ne obžaluje in da upa, da ga bo skoro oprostila revolucija.

Kako dolgo je mogoče živeti brez hrane? Človek more živeti brez hrane 20 dni; konj more biti brez hrane 25 dni, a mora imeti vodo; ako ne dobi piti, pogine za 5 dni. Mačka živi brez hrane 15 do 20 dni, ali mora tudi piti. Pes živi brez hrane 30 dni, brez pijače pogine v 8 dnevih. Golob more živeti brez hrane 10 dni, vrabec samo 2 dni. Najdelj živi brez hrane želva; so slučaji, da je živel dve leti brez hrane.

Majhni in vendar veliki ljudje. Često se zgodi, da se pod neznatno postavo skriva velik človeški duh. Aristotel, največji grški modrijan, ki je spisal nad 400 del, bil je majhnega, slabotnega telesa. — Sv. Avguštin, bistroumni mislec, da ga mu ni para, veliki cerkveni učenik; majhen je bil. Istotako veliki učenjak in prestavljavac sv. pisma, sv. Hieronim. — Aleksander Veliki, ki si je osvojil malo da ne polovico Azije, je bil tudi male postave in nelepega obraza. Eno oko je imel črno, drugo rudeče, pravijo, da tudi rameni niste bili enaki. — Napoleon I., pred katerim se je tresla vsa Evropa, dr. Windthorst, prvobornik nemških katoličanov, oba sta bila majhna.

Podatki ljudskega štetja. Ministerstvo je sedaj objavilo podatke ljudskega štetja, podatke, ki niso bogve kako veseli ali spodbudni za nas! Posamezne avstrijske kronovine štejejo po zadnjem ljudskem štetju približno: Galicija l. 1900 7.295.528, več nego l. 1890 687.722, Češka 6.318.239, več 475.186, Dolnja Avstrija 3.086.382, več 424.585, Moravska 2.435.081, več 158.211, Štajerska 1.356.058, več 73.350, Tirolsko 850.062, več 37.366, Gornja Avstrija 809.918, več 24.087, Bukovina 729.921, več 83.330, Šlesko 680.529, več 74.880, Dalmacija 591.597, več 64.171, Kranjska 508.348, več 9.390, Koroška 367.344, več 6.336, Istra 344.173, več 26.563, Goriška 232.338, več 12.030, Solnograška 193.247, več 19.737, Trst 178.627, več 21.206, Predarlško 129.816, več 13.743. Skupaj 26.107.304, več nego l. 1890 2.211.891.

Društvene zadeve.

Zborovanje v Žičah. Za to nedeljo naznanjeno zborovanje bralnega društva izostane. Vršilo se bo pa prihodnjo nedeljo dne 5. maja. Kot govorniki nastopijo gg. prefekt Korošec, profesor dr. Jerovšek, mladenič Franjo Zebot. Može in mladeniči, na veselo svidenje!

V dvorani „Narodnega doma“ v Celju vršijo se predstave mramornatih podob g. I. K... v soboto zvečer ob 8. uri. Ker imenovane slike zaslužijo pohvale in pozornosti podjetnika, se vabi čast duhovščina in slavno občinstvo k predstavi.

Gornja Radgona, 23. aprila 1901. Kmetijska zadruga je imela v nedeljo 21. aprila svoj letni občni zbor, na katerem se je poročalo med drugim sledeče: Ta zadruga je bila ustanovljena dne 3. septembra 1899. Njena pravila so postavno vknjižena v trgovinski register pri c. kr. okrožnem sodišču v Mariboru, oddelek V. dne 30. septembra 1899. in ima toraj vso pravico do obstanka. Uradovala je v prostorih »Kmetijskega bralnega društva« po nedeljah in praznikih po opravljeni rani božji službi. V prvem upravnem letu, ali prav za prav polletu je plačalo 28 udov na pristopnini 112 K, na deležih 330 K. Vsi prejemki so znašali 2760 K 52 v, vsi izdatki pa 2502 K 24 v, — skupni promet je torej znašal 5267 K 76 v. Čistega dobička je bilo 158 K 73 v. Vkljub vsem neugodnostim je torej ta mlada zadruga že v prvem upravnem letu dobro stala, upamo pa, da bode vako leto boljše. Kdor hoče tej zadrugi pristopiti ter se, in svojemu ljubemu slovenskemu narodu na noge pomagati, naj se oglasi pri predsedniku Janoku-tu Pelcl-u in ima plačati na pristopnini 4 K in na deležu, kateri ostane nova last, 12 K na enkrat ali pa v obrokih. Jamstvo je na 12 K omejeno, torej se zadržniki ne podajajo v nobeno nevarnost. Slovenci iz Gornjeradgonskega in Radgonskega okraja, pristopite vsi k tej zadrugi in kmalu boste veliki in močni.

Iz Dornove pri Ptuju. Še ni leto minulo, odkar so zavedni možje tukaj osnovali prostovoljno požarno društvo s pomočjo prostovoljnih prispevkov soobčanov. Društvo je bilo tukaj res silno potrebno, kajti v zadnjih časih so se požari tukaj in okolici posebno množili. Prvi, kateri so prepoznali korist društva, so posestniki iz Mezgovee, kateri so radovoljno darovali oziroma pristopili kot podporni udje: Mihael Čuš 10 K, Matjaš Šešerko 10 K, Jožef Herga ml. 5 K, Jozef Cizerl 5 K, Jakob Glažar 5 K, Simon Pukšič 2 K in Janez Wilčnik 1 K. Zeleti bi bilo, da bi pristopilo še mnogo bodisi podpornih ali rednih udov, kateri bi blage volje podpirali to narodno in koristno podjetje, posebno pa se sedaj, ko hočejo nekateri samovoljneži, kateri mislijo kar čez noč društvo predruščiti, vse delovanje preprečiti, in ker še za društvo manjka več potrebnega orodja. Imenovanim podpornim udom kakor tudi raznim sotrudnikom pa se pristržno zahvalim v imenu društva z narodnim geslom: »Bogu v čast, bližnjemu v korist«. . . s.

Kmetijsko društvo pri Sv. Martinu na Paki bo imelo 5. majnika svoj redni občni zbor v prostorih pri Mraku s sledečim vspešnim: 1. Račun za leto 1900. 2. Volitev nadzornišstva. 3. Volitev 3. novih odbor-nikov. 4. Razni predlogi.

Bralno društvo pri Sv. Ani n. K. v Slov. gor. bode v nedeljo, dne 28. aprila po večernicah v zasebnih prostorih g. Jože Krambergerja priredilo prvo letošnjo veselico. Predstavljale se bodo tri gledališke igre: »Stari oče iz Amerike«, »Krojač Fips« in »Jeza nad petelinom in ke«. Vmes bode nastopal domači pevski zbor. Med prsto zabavo se vrši tudi jeden šaljni nastop. — Vstopnine plačajo udje 10 kr., neudje bralnega društva pa 15 kr. Uljudno vabi odbor.

Cerkvene zadeve.

Mej tem, ko so Židje Cestija preganjali, zapustili so kristjanje Jeruzalem in se umaknili na gore, po besedah Odrašenikovih, ki pravi: »Kadar pa bodete videli znamenja nesreče nad Jeruzalemom, bežite v gore.« Taka znamenja pa so se že prikazala, ker rimska vojska se je že bližala mestu Jeruzalemu. Kristjanje so se spomnili preroko-